

מרדכי האט געהאדעוועט אסתר'ן, אז בשעת ס'האנדלט זיך וועגן

אידן, דארף מען ניט טראכטן וועגן קיינע זאכן, מ'דארף גיין במסנ"פ....

האָט ער אים געהאַלפֿן אויסטאַן דעם סירטוק, איז געבליבן דער אַרבל באַ דעם טאַטן און דער סירטוק באַ יענעם. . . * —

איז מרדכי האָט געהאַדעוועט אסתר'ן, אז בשעת עס האַנדלט זיך וועגן אידן, דאַרף מען ניט טראַכטן וועגן קיינע זאַכן, און מען דאַרף גיין במסנ"פ, בשעת עס איז געוואָרן די גזירה, האָבן מרדכי ואסתר געזאָגט, פאַסט אידן פסח, וויילע בשעת עס איז אַ גזירה האָט מען זיך ניט גערעכנט מיטן דין פון פסח, און אַזוי אויך זי אַליין, האָט זיך איינגעשטעלט דעם לעבן און געגאַנגען צו אחשוורוש'ן.

און ניט נאָר וואָס זיי אַליין האָבן ניט געטראַכט וועגן זיך און געשטאַנען במסנ"פ, האָבן זיי אויך צונויפגעקליבן צוויי און צוואַנציק טויזנט אידישע קינדער און אַרויסגערופן באַ זיי, אַז זיי זאָלן לערנען תורה במסנ"פ, און דורך די תשב"ר, האָבן זיי אַרויסגערופן דעם כח המסנ"פ באַ אַלע אידן, אויך די וואָס פלחו לצלם נבוכדנצר ונהנו מסעודתו של אחשוורוש, אַז לאַ עלה מחשבת חוץ ח"ו על לב אחד מהם במשך כל השנה, און דורכדעם דוקא האָט מען מבטל געווען די גזירה.

דער לימוד דערפון צו נשי ובנות ישראל בכלל ונשי ובנות חב"ד בפרט:

בשעת עס האַנדלט זיך וועגן מחנך זיין קינדער, דאַרף מען ניט טראַכטן וועגן דעם "תכלית" זייערן, נאָר מחנך זיין זיי ברוח התורה, עס איז ניטא וואס צו קוקן אויף די חברת'עס....

(משיחת ש"פ צו, שושן פורים, תשי"ד)

(* ראה גם שיחת ש"פ תשא, ה'תשמ"ה.

לזכות שלום בן פרייזא ופרייזא רעכא רחל בת איטא העניא שיחיו ליום הולדתו, ז' אדר לאויש"ט - לשנת ברכה והצלחה בכל המצטרך

לזכות הילד מרדכי בן פרייזא שיחיו שוסטערמאן ליום הולדתו י"ב אדר לאויש"ט ובריאות ולשנת ברכה והצלחה ולזכות אחיו בצלאל בן פרייזא ויעקב בן פרייזא שיחיו ליום הולדתם, ער"ח אדר לאויש"ט - לשנת ברכה והצלחה

ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא למטה.... והוא יגאלנו !

. . . אין דער שטאַט וואו דער טאַטע איז געווען אַ רב, האָט ער געהאַט אַסאַך מנגדים, איבער דעם וואָס ער פלעגט חזר'ן חסידות און איינגעפירט פאַרשידענע חומרות והידורים אין שטאַט. אַמאָל האָט איינער פון זיינע מנגדים גע'מסר'ט פאַרן גובערנאַטאָר, אַז עס האָבן זיך צונויפגעקליבן עטליכע אידן, און האָבן אויסגעקליבן אַ רב, אַ מענטש וואָס שיכור'ט און רייסט קליידער פון מענטשן.

דער גובערנאַטאָר האָט זיך זייער געוואונדערט אַז דער רוב אידן פון שטאַט זאָל אויסקלייבן אַזאַ סאָרט רב, האָט דער גובערנאַטאָר געשיקט איינעם פון זיינע פקידים צום טאַטן אין שטוב, זען וואָס דאָרטן איז. אַז דער פקיד איז געקומען צום טאַטן אַהיים, האָט ער אים געטראָפֿן ווי ער זיצט און לערנט, קיין משקה אויפן טיש איז ניטא, און עס איז אַלץ בסדר. האָט ער זיך נאָכמער געוואונדערט, וואָס פאַר אַ מעשה דאָ איז. דער פקיד האָט דערציילט דעם טאַטן וועגן דער גאַנצער מסירה, האָט אים דער טאַטע געזאָגט אַז ער ווייסט ניט פון קיינע מעשיות.

וואָס פאַר אַ מעשה איז טאַקע געווען? איז מען דערנאָך דערגאַנגען אַז עס איז געווען אַזאַ זאַך: י"ט כסלו האָט מען פאַרבראַכט, מען האָט זייער גוט פאַרבראַכט, דער טאַטע האָט גע'חזר'ט אַסאַך חסידות, אַלע זיינען געווען אויפגעלייגט, און מען האָט פאַרבראַכט שפעט אין דער נאַכט. אַמאָל איז געווען אַ סדר באַ חסידים אַז באַ אַ פאַרבריינגעניש פאַרטאָג, פלעגט מען אויסטאַן די זופיצעס און טאַנצן אָן די זופיצעס. יענעם י"ט כסלו האָט מען אויך אַזוי געטאַן. עס איז געווען איינער וואָס האָט עפעס ניט געוואָלט אַזוי גיך אויסטאַן, איז אַזוי ווי דער טאַטע האָט יעמולט קיין דאגת הפרנסה ניט געהאַט, געקומען ניט לאַנג פון לויבאַוויטש, געווען זייער אויפגעלייגט -

לעילוי נשמות הרה"ח ר' יהודא ב"ר אהרן ע"ה שפון
הרה"ח ר' חיים ארי' ב"ר משה ע"ה זילבערשטיין
הרה"ח ר' אליהו יצחק ב"ר חיים ארי' ע"ה זילבערשטיין

לע"נ רפאל לוי יוסף ב"ר יצחק ע"ה - תנצב"ה